

Sygn. akt III CZ 343/22

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Pierwszy Prezes SN Małgorzata Manowska (przewodniczący)

SSN Marcin Krajewski

SSN Ewa Stefańska (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa U. O. i M. O. przeciwko Bank spółce akcyjnej w W.
o ustalenie i zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 31 stycznia 2023 r.
w Izbie Cywilnej w Warszawie
zażalenia strony pozwanej
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z 28 czerwca 2022 r., sygn. akt V ACa 569/21 (WSC 128/22),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 24 lutego 2022 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie zmienił częściowo wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z 27 maja 2021 r. w sprawie z powództwa U. O. i M. O. przeciwko Bank (Spółka Akcyjna) Oddział w Polsce z siedzibą w W. o ustalenie i zapłatę, w punkcie II w ten sposób, że oddalił powództwo o zapłatę kwoty 840 zł wraz z odsetkami za opóźnienie oraz o zapłatę odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 68 942,51 zł oraz od kwoty 52 797,74 CHF za wskazany okres, oraz w ten sposób, że zapłata przez Bank (Spółka Akcyjna) Oddział w Polsce z siedzibą w W. na rzecz U. O. i M. O. kwoty 68 942,51 zł oraz kwoty 52 797,74 CHF wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie nastąpi za jednoczesnym zaoferowaniem przez U. O. i M. O. na rzecz Bank (Spółka

Akcyjna) Oddział w Polsce z siedzibą w W. kwoty 450 000 zł (punkt 1), a w pozostałej części oddalił apelację pozwanego (punkt 2) oraz orzekł o kosztach procesu (punkt 3).

Od powyższego wyroku skargę kasacyjną wniósł pozwany, zaskarżając go w części obejmującej punkt pierwszy, a także w zakresie punktu drugiego i trzeciego. Pozwany wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części, jak również o uchylenie w całości wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 27 maja 2021 r. i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez oddalenie powództwa w całości, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części, jak również o uchylenie w całości wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 27 maja 2021 r. oraz przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania w zaskarżonym zakresie, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części oraz przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie do ponownego rozpoznania w tym zakresie.

Postanowieniem z 28 czerwca 2022 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie odrzucił skargę kasacyjną pozwanego na punkt pierwszy wyroku Sądu Apelacyjnego.

W uzasadnieniu wskazano, że skoro w punkcie pierwszym wyroku apelacja pozwanego została częściowo uwzględniona, a w punkcie drugim oddalono ją w pozostałej części, to rozstrzygnięcie w zakresie punktu pierwszego nie pociąga za sobą dla pozwanego jakiegokolwiek pokrzywdzenia. Orzeczenie w punkcie pierwszym jest więc zgodne z interesem pozwanego, który nie powołał żadnych argumentów uzasadniających odmienny pogląd, w tym odnoszących się do przesłanek publicznoprawnych. W ocenie Sądu Apelacyjnego negatywne dla pozwanego rozstrzygnięcia zawarte są jedynie w punkcie drugim i trzecim wyroku. W konsekwencji Sąd Apelacyjny na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. odrzucił skargę kasacyjną pozwanego na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie pierwszym wyroku.

Pozwany wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego, które zaskarżył w całości, domagając się jego uchylenia. Zarzucił naruszenie art. 398⁶ § 2 k.p.c. polegające na bezzasadnym przyjęciu, że skarga kasacyjna pozwanego jest częściowo niedopuszczalna.

W odpowiedzi powodowie wnosili o oddalenie zażalenia i zasądzenie od pozwanego na ich rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przesłanką dopuszczalności środka zaskarżenia jest pokrzywdzenie orzeczeniem, chyba że interes publiczny wymaga jego merytorycznego rozpoznania (zob. uchwałę składu siedmiu sędziów SN z 15 maja 2014 r., III CZP 88/13, OSNC 2014, nr 11, poz. 108). Takie pokrzywdzenie (*gravamen*) zachodzi wtedy, gdy zaskarżone orzeczenie jest w sensie prawnym obiektywnie niekorzystne dla skarżącego, gdyż z punktu widzenia skutków związanych z prawomocnością materialną nie uzyskał on takiej ochrony prawnej, jaką zamierzał osiągnąć w postępowaniu poprzedzającym wydanie orzeczenia. Podstawą powyższego stanowiska jest ocena, że tylko potrzeba uzyskania ochrony prawnej i wywodzonego stąd interesu prawnego uzasadnia możliwość korzystania ze środków zaskarżenia, nie naruszając ich istoty.

W skardze kasacyjnej pozwany objął zakresem zaskarżenia także tę część wyroku Sądu drugiej instancji, która uwzględnia podniesiony przez niego zarzut zatrzymania. Zdaniem żalącego, jego interes prawny w zaskarżeniu tej części wyroku (*gravamen*) polega na tym, że w razie uwzględnienia skargi kasacyjnej brak objęcia zakresem zaskarżenia punktu pierwszego wyroku (w części odnoszącej się do zarzutu zatrzymania) powodowałby pozostanie w obrocie prawnym części wyroku Sądu Apelacyjnego, która przewiduje zapłatę na rzecz powodów zasądzonych kwot za jednoczesnym zaoferowaniem zwrotu kwoty kapitału kredytu. Pozwany nie ma jednak racji, albowiem pomija fakt, że wskazane rozstrzygnięcie ma charakter akcesoryjny wobec rozstrzygnięcia w przedmiocie dochodzonego w niniejszej sprawie roszczenia i upadłoby w razie uwzględnienia jego skargi kasacyjnej.

Z przytoczonych względów orzeczono jak w sentencji.

Ponieważ zaskarżone postanowienie dotyczy odrzucenia skargi kasacyjnej w części, o kosztach postępowania zażaleniowego powinien rozstrzygnąć sąd wydający orzeczenie kończące postępowanie w sprawie.

[SOP]

[ms]